

„Г. Иванчо Д. Гешовъ трѣбува да ви е показалъ „Бирмингамския вѣстникъ, който говори за нашето при- „сѣдствие въ тоя градъ и който помѣстя една голѣма „часть отъ словото, което каза г. Балабановъ на уго- „щението, което ни се даде отъ гражданитѣ на тоя „градъ. Това слово, както виждатѣ, е единъ отговоръ на „словото, което г. Форстеръ каза прѣдъ едно събрание „и което много наскърби приятелитѣ му, като удобрява „поведението на английското министерство. Вънъ отъ „свѣдѣніята на горѣречения вѣстникъ върху прѣбива- „нието ни у Бирмингамъ, трѣбува да ви кажемъ, че на „станцията ни приеха секретарѣтъ на градоначалството „и нѣколко граждани и гражданки. Вечерѣта ни заведоха „въ залата на Hôtel de ville, дѣто имаше събрани по- „много отъ 5 хиляди души, ученици, и мъже и жени, на „които прѣдставляваха *tableaux* отъ священната история „съсъ истълкувание върху нравственостѣта, съ пѣсни и „слова. Тамъ се казаха слова върху нашата миссия и се „приехме съ ржкоплѣскания отъ публиката. На другия „день съсъ нарочни кола секретарѣтъ на градоначалството „ни расходи по фабричитѣ. Присѣдствувахме и на коми- „тета за събиране на помощи за България; тамъ се „рѣши да испроводятъ нарочно човѣкъ да занесе помо- „щитѣ у България; той трѣгна и се нарича Long; можете „да питате за него у Пловдивъ“.

* * *

Ще забѣлѣжа тукъ, че за нашата дѣятелность, на- шия приемъ отъ лордъ Дерби, нашитѣ рѣчи, нашитѣ писма, изобщо, ние получихме безброй благодарителни, прочувствени и похвални писма отъ Цариградъ, отъ Пловдивъ, отъ Букурещъ и др. Покойниятъ ми дѣдо Димитъръ Ив. Гешовъ плачеше въ писмата си почти до